

ለሽንፈቱ ከፍተኛ አስተዋፅኦ እንደነበራቸው ይገልጻሉ። ከዚህም በተጨማሪ ፤ ከየአገሪቱ ጆራገራፊ ጀምሮ እስከ የሰራዊቱና የፖርቲው ዝምድና የእዝ አወቃቀፍ፤ የጦሩ ጠቅላይ አዛዥና ሌሎች የፖለቲካ ስልጣን የነበራቸው መሪዎች ጣልቃ ገብነት ወዘተ ይዘረዘራሉ። እነዚህ ለሽንፈቱ አስተዋፅኦ እንደነበራቸው የሚካድ አይደለም። ጉዳዩ ግን ፖሊሲዎቹ ከምን መነጨ ነው? የስርዓቱ ፀረ ዲሞክራሲያዊነት የፈጠራቸው ናቸው። ደርግ አንደ ፖለቲካዊ ኃይል ማድረግ ይችል የነበርው፤ ያደረገውን ነው።

ሀወሓት የአማልክት ስብሰብ አልነበርም የሰዎች ስብሰባ ነው። ከምን ዓይነት ሐ/ስብ እንደወጣም ይታወቃል። ሆኖም በሚመራው ህዝብና በታጋዮች ዘንድ ለፍትህ ለእኩልነት ለዲሞክራሲያዊ ስርዓት ግንባታ ነው የምንታገለው የሚል ፅኑ እምነት ነበረው። እንደዛ በመሰለው አስቸጋሪ ሁኔታ ምልአት ህዝቡን እንዲከት ያደረገውና ከፍተኛ ብቃት ያለው ሰራዊት እንዲገነባና በጀግንነት እንድዋጋ ያደረገው መሰረትዊ ምክንያት ይህ ነው።

ሀወሓት ምንም አንከን አልነበረውም፤ ከዲሞክራሲያዊ መሆን አንጻርም ጎድሎ የለሽ ነበር ባልልም፤ ከደርግ መንግስት ጋር በእኩል ማስቀመጥ ግን አይቻልም። ሀወሀት ከደርግ መንግስት ጋር ሲንጸጸር መሠረታዊ ልዩነት አልነበረውም ከተባለ ፀሐፊው ወደ ማጠቃለያ አካባቢ (329-333) አሁን ያለውን ፖለቲካዊ ስርዓት ሲገልፁ ያስቀመጡትን ቀደም ብለው ከገለፁት ምዘና ጋር ማስታረቅ ይከብዳል።

ይህንን ሁኔታ ማለትም የአንድ ስርዓት ፖለቲካዊ ባህርይና ከዛ ጋር እጅግ የተቆራኙት እንደየስራዊት ግንባታና ስምሪት፤ ጦርነት ማካሄድ፤ የመሰሉ ጉዳዮች ያላቸውን ተያያዥነትና ዝምድና በተገቢው መንገድ መገንዘብ በሃገራችን ሊኖር የመንፈልገውን የሰላም፤ የዲሞክራሲያዊ፤ የኦኮኖሚያዊና፤ ማኅበራዊ ብልፅግና ማለፍ ወይም አለማለፍ ጋር የተያያዙ ናቸው። ስለዚህ እንደ ታሪክ ብቻ ሳይሆን እንደ የወደፊት አቅጣጫ ጠቋሚም ተፈላጊነቱ ከፍተኛ ነው ብዬ አምናለሁ።

3. ወታደራዊ ፍልሚያዎች

የማተኩረው በስሜኑ የሀገራችን ክፍል ስለተደረጉት ወግያዎች ነው። የማውቀው ይህንኑ ነው።

የመጀመሪያው ጥያቄ ፀሐፊው ውጊያዎቹን ከምን አንጻር መረጥዋቸው የሚለው ነው። ለዚህ መልስ ሰጥተዋል። በደርግና በአማፅያኑ መሀከል በተደረገው ጦርነት ሁኔታውን በመሠረቱ ለመለወጥ ከፍተኛ አስተዋፅኦ ነበራቸው ብለው

የሚያምኑባችን ጦርነቶች መርጠዋል። ብዙዎቹ ወገኖቻችን በሻቢያና በደርግ የተደረጉ ናቸው። ትግራይ ውስጥ ሽሬ ላይ የተደረገው ጦርነትም ማን ወሳኝ ተራ ነበርው የሚለውን ጥያቄ ያነሱና መለሱን ለታሪክ ይታወቃል። (ገጽ 282) ሌሎችን ኢህአዴግ ብቻውን በማህል አገር የፈጸምንቸውን ፍልሚያዎች አግረ መንገዳቸውን ይነካኩባቸዋል። የመጨረሻውችን ተከታታይ ዘመቻዎች ደግሞ የመቀረም፣ ወጊያዎችን ይልቁቸዋል።

ከዚህ በመነሳት የደርግ ሽንፈት ከማምጣት አንጻር ወሳኝ የነበረው ሁኔታ ስርዓቱ ፀረ ዲሞክራሲያዊ ስለነበር ይህ የፈጠራው ፖለቲካዊ ሽንፈት ነው ብዬ አምናለሁ። ሻህብያ በሳህል ተራራዎች ያደረጋቸው ወጊያዎች ለደርግ መንግስት ውድቀት አስተዋፅኦ አድርገዋል እንጂ ወሳኝ አልነበሩም። ጦርነቶቹ በተለይ ደግሞ በሽምቅ ወጊያ የተካሄዱት የእርስ በርስ ውግያ እንዴት ነው የሚመዘኑት የሚለውን ጥያቄ ያስነሳል። ይህ ማለት ባስመዘገቡት ወታደራዊ ድል ብቻ ነው ወይስ ወታደራዊ ፍልሚያዎቹ የሚመሩበት እስትራቴጂ የመንግስቱን ባህርይ በየግዜው እየጋለጠ ለመጨረሻ ሽንፈት እየበጃጀው ከመሄድ አንጻር ባላቸው አስተዋፅኦም ጭምር ይመዘናሉ ብሎ መጠየቅ ይገባል።

በጸሀፊው በሻቢያና በአህአዴግ ወታደራዊ ስትራቴጂ መጠነኛ ልዩነት ቢኖረውም ከልዩነቶቹ ይልቅ የሚያመሳስላቸው የበለጠ እንደነበረ ተገልጧል። እኔ ግን በሚከተሉት ወታደራዊ ቴክኒክ ተመሳሳይነት ቢኖራቸውም የሚከተሉት ወታደራዊ ስትራቴጂ ግን መሠረታዊ ልዩነት ነበረው እላለሁ።

ሻህቢያ ከህዝብ ተነጥሎ የአንደኛው የዓለም ጦርነት በሚመስል የተያያዘ ምሽግ ውስጥ ሆኖ ቋሚ ጦርነት በማድረግ የደርግን መንግስት አዳክም ዓላማውን ለማሳካት ይመኝ ነበር።

ህወሓት/አህአዴግ ደግሞ ደርግን ከህዝብ እየነጠለ በማዳከም የሚደርግ የህዝባዊ ጦርነት ስትራቴጂን ይከተል ነበር። ይህንን በግልፅ ለማየት በተለይ ከ1980 ዓ.ም በኋላ የተደረጉትን የህወሃት/አህአዴግ ዘመቻዎች መመርምርና በስርዓቱ ላይ የፈጠሩትና ተፅእኖ ማየት ጠቃሚ ይሆናል።

የዘመቻዎቹ ባህርይ እንደኛው ዘመቻ ቀደም ብሎ የተካሄደውን ዘመቻ ተንተርሶ ለደርግ መንግስት ፋታ ሳይሠጥ፤ ከቁስሉ ሳያገግም በተከታታይነትና ግለታቸውን (momentum) ጠብቀው የሚፈጸሙ ነበሩ።

1980 (የካቲት-መጋቢት) ዘመቻ ድልደል ህወሓትን ወደ ወሳኝ የትግራይ ደጋማ ቦታዎች በማወጣት በትጥቅና ፖለቲካዊ መሰረት እንዲደላደል ያደረገ ዘመቻ ነበረ። የተጠናቀቀውም 17ኛ ክለ/ጦርን ሙሉ በሙሉ የ16ኛ ክ/ጦር ሁለት

ብርጌዶችን /22ኛ-128ኛ/ የ 3ኛ ክ/ጦር ሁለት ብርጌዶችን በከፍተኛ ደረጃ ከጎሳቆለ በኋላ ነበር።

በዚሁ 1980 በግንቦት ወር “የጣምራ ክንዳችንን” ዘመቻ 1ኛ ክ/ጦርን ሙሉ በሙሉና የሌሎች ክ/ጦርን ብርጌዶችን በከፍተኛ ደረጃ ያዳከመ ዘመቻ፤ ከአላጌ እስከ አላማጣ ያለውን ቦታ ለሁለት ሳምንታት በመዝጋት በደርግ ላይ ከፍተኛ ተጽእኖ የፈጠረ ዘመቻ ነበር።

ከዚህ ቀጥሎ ከ1980 ዓ.ም ክረምት ጀምሮ ደረጃ በደረጃ የ604 ኮርን ከሌሎች ጎይሎች ከኤርትራ፤ ከጎንደር፤ ከመቀሌ፤ ሙሉ በሙሉ በመነጠልና በማዳከም የተጠናቀቀዉ ዘመቻ ነበር።

ከስድስት ወር በኋላ ደግሞ በ1981 ነሐሴ ተጀምሮ 1982 መስከረም መጀመሪያ ላይ የተጠናቀቀዉ ከደቡባዊ ትግራይ (ማይጨው እስከ ሰሜን ወሎ፤ወልዲያ) ድረስ ሰፍሮ የነበረውን የሦሥተኛ አቢዮታዊ ሰራዊት ቀዳሚ መምሪያንና የ 605 ኮርን ሦስት ለ/ጦሮች ከሁለት ሜካናይዝድ ብርጌዶች ጋርና በኋላ ለድጋፍ ከመጡጥ የ102 አየር ወለድ ብርጌዶች ጋር በመደረብ ከጥቅም ውጭ ያደረገው ለአስር ቀናት ያለማቋረጥ የተደረገው “የሰላም በትግል” ዘመቻ ተከናወነ። ይህ ዘመቻ ኢህአዴግ በከፍተኛ ደረጃ ወደ መሃል አገር እንዲገባ በር ከፈተ።

ወደያው በመቀጠል በመስከረም 1982 ተጀምሮ እስከ የካቲት ወር የዘለቀው ዘመቻ “ፋና ኢህአዴግ” ተካሄደ። ይህ ዘመቻ የኢህአዴግ ሰራዊት የወልድያን ግንባር ወደ ምስራቅ በመተው ወደ ደቡብ ወሎና ሰሜን ሸዋ ምስራቅ ጎንደር እንዲዘልቅ ያስቻለና የደርግን መንግስት ደግሞ ከዚህ ሰፊ አካባቢ እንዲወገድ ያደረገ ዘመቻ ነበረ።

ዘመቻ ፋና ኢህአዴግ በወታደራዊ ስራውም አንፃር የደርግ ሰራዊት ግንባሩን ለማጠፍ ከደሴ ከተማ በሁለት አቅጣጫ (በሀይቅና ወረኢሉ) በኩል ከባህር ዳር ከተማ ደግሞ በጉና ተራራ በኩል ከሰሜን ሸዋም ከጣርማ በርና ከለሚ በኩል ያደረጋቸውን ሰፋፊ ሙከራዎች አዳክሞ በመጨረሻ የ603ኛ ኮር ከሶስት በላይ ክ/ጦሮችና የእነዚህ ክ/ጦሮች ተደራቢ ብርጌዶችን ከስራ ውጭ በማድረግ ሰፊ ፖለቲካዊና ወታደራዊ ኪሳራ በደርግ መንግስት ላይ ያከናነበ ዘመቻ ነበር!!

በ1982 ክረምት ደግሞ ከኤርትራ ተጨማሪ ክ/ጦሮችን በማምጣት ኢህአዴግን ከደቡብ ወሎ እና ሰሜን ሸዋ ለመጥረግ ያደረገው ከ19 ብርጌዶች በላይ የተሳተፉበት